

MAŁGORZATA PIETRZAK

poetka, krytyk literacki – publikowała w wielu periodykach i almanachach. Laureatka ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów literackich i poetyckich. Wydała zbiory wierszy: *Serce pełne deszczu* (2001), *Wiosna spełnionych marzeń* (2002), *Między ziemią a niebem* (2003), *Świat taki piękny* (2004), *Zbieram rosę z traw kujawskich* (2005), *Wstęga Möbiusa* (2008). Od 2006 roku jest członkiem Związku Literatów Polskich, należy również do Koła Laureatów Polskich im. Zbigniewa Herberta w Lublinie.

Prezentujemy dwa wiersze Małgorzaty Pietrzak powstałe z korczakowskich inspiracji.

WIECZNE DZIECKO

Pamięci Janusza Korczaka

w każdym z nas nadal jest dziecko
z prawem do miłości
prawem do kochania
czasem trudne i kapryśne
nieoswojone

każdego dnia chce być kochane najwięcej
każdej nocy czeka na dziewiczą bajkę
historię współcześnie szczęśliwą
z happy endem

domaga się wysłuchania
i przyznania mu racji
pragnie wolności słowa
gdyż najbardziej z rzeczy tego świata
żąda je pragnienie

w każdym z nas nadal jest dziecko
od rozchylenia słowa po nirwanę powiek
tylko tak jak Ty
czasem bywa
bardziej niż samotne

LIST JANUSZA KORCZAKA DO POTOMNYCH

„nie ma dzieci, są ludzie”

do obłądu nadal doprowadzają mnie dorośli
chłodne dzieciobójczynie
matki niedojrzałe do macierzyństwa
ojcowie niegodni swoich dzieci

każdy dom sierot
jest moim domem
znajduję tam swoją drogę
do jasnego nieba
nie błąkam się boso
jak ubogi pielgrzym
nie drzę z zimna na rozdrożu nocy

codziennie spalam się na popiół
z żarliwej do nich miłości
obejmuje dłońmi każde dziecko świata
ugasić mnie może jedynie
obrona ich godności